

[Agerschou]

helt uenige med forslagsstillerne i, at det er lige præcis nu, forslaget skal gennemføres. Det er vi især, fordi kvinders økonomiske ligestilling med mænd på arbejdsmarkedet langt fra er gennemført og tværtimod gennem de senere år er gået den modsatte vej. Det gælder både med hensyn til løn og med hensyn til valg af arbejde.

Jeg står her med nogle oplysninger, der er givet i udenrigsudvalget under behandlingen af FN-konventionen om afskaffelse af al diskrimination mod kvinder. Udenrigsudvalget har bedt om en oversigt over udviklingen på ligelønsområdet fra ligelønslovens ikrafttræden og til i dag, og man har svaret ved at opstille 2 tabeller. Den ene tabel sammenligner ikke-faglærte kvindelige arbejderes løn med ikke-faglærte mandliges løn, og man har opstillet den samme tabel over ekspedienter for at få belyst udviklingen på funktionærområdet. Konklusionen af tabellerne er, at der i årene før ligelønslovens ikrafttræden i 1973 fandt en vis løndjævning sted mellem mænd og kvinder. Denne udvikling blev markant forstærket i 1973 og et par år frem, idet $\frac{3}{4}$ af den samlede lønindsnævring i hele perioden 1970-81 fandt sted i denne periode. Fra 1975 til 1977 afdæmpes udviklingen, hvorefter forskellen mellem mænds og kvinders løn igen synes at blive svagt forøget, og stort set det samme er tilfældet på funktionærområdet.

Vi ser, at kvinder igennem de sidste år i stadigt stigende omfang bliver tvunget til deltidarbejde, og vi ser også, at kvinder er overrepræsenteret blandt de arbejdsløse. Vi synes faktisk, at disse områder var det nok så væsentligt for ligestillingsrådet og for socialdemokratiet at være med til at gøre noget ved i stedet for dette beskedne forslag. Denne mere fundamentale ligestilling mellem mænd og kvinder i samfundet mener vi faktisk er en forudsætning for eventuelt senere at tage fat på ligestillingen på børnebidragsområdet.

Vi mener altså, at en gennemførelse af forslaget på nuværende tidspunkt meget let kan komme til at betyde en yderligere økonomisk belastning for mange kvinder, der i forvejen har måttet skrue leveniveauet betydeligt ned gennem de sidste år, og som den borgerlige regering jo også har været efter med hele efterårets initiativer på det sociale område.

Vi har altså ikke i sinde at gå ind for dette forslag på nuværende tidspunkt.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal ikke harcelere over, at formanden for ligestillingsrådet har lyst til at svinge lidt med den røde fane her, men sige, at det selvfølgelig er fuldt menneskeligt forståeligt.

Jeg skal sige, hvad vi mener om lovforslaget. Vi mener, at $\frac{2}{3}$ for en given indkomst, som måske ikke er så stor, ofte kan være mere byrdefuldt, end $\frac{1}{3}$ måske er det i andre tilfælde. Vi tror ikke, at dette med millimeterretfærdighed osv. nås ved bare at sige 50 pct. af den givne indkomst i enhver situation. Vi tror altså ikke, at man kommer en tøddel nærmere ligestilling ved at gennemføre det foreliggende lovforslag. Tværtimod tror jeg, at de gældende regler bedre rammer ligestilling set ud fra en retfærdighedsbetragtning.

Hvis man vil læse i bibelhistorien, vil man se, at der står noget om den fattige enkes skærv, som man faktisk kan lære noget af. Det vil måske være godt for formanden for ligestillingsrådet at slå efter dér.

I øvrigt må vi bemærke, at de mennesker, der betaler børnebidragene, også er skatteydere. Vi synes faktisk, at skatterne er høje nok i forvejen, og da der også er en skatteforøgende effekt i dette lovforslag, mener vi, at der er grund til at sige nej til det.

Kort og godt må vi altså sige, at det er et dårligt forslag, og det kan vi ikke støtte.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil med raske skridt bevæge mig ca. 2.000 år fremad fra den fattige enkes skærv og hen til forslaget.

Det er et godt princip, og det burde være sådan. Dette er efterslæbet, om jeg så må sige, som ikke har noget at gøre med virkeligheden og indtjeningsmulighederne. Jeg er uenig med SF i deres holdning til kvinderne. Nu skal de ligesom pakkes ind igen og være lidt pyssenysse. Det synes jeg ikke om. Der er reelt ligestilling inden for mange områder, og derfor bør der også være det, når det drejer sig om børn. Vi har med glæde set, at det bliver mere og mere almindeligt, at man tilkender manden barnet, og så er det klart, at der også må være lighed på dette område.

Vi er jo ligesom de øvrige regeringspartier bundet af økonomien, og derfor havde jeg,